

83. møde.

Onsdag den 6. april kl. 14⁴⁵.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 9 medlemmer til et udvalg angående forslag til beslutning af rigsdagen i henhold til lov nr. 112 af 9. marts 1917 om Kongeriget Danmarks Hypotekbank § 13.

Valgt blev: *Chr. J. Hansen, N. P. Nielsen, P. K. Thomsen, Willumsen, Bjerre, Stegger Nielsen, Villemoes, Malchau og P. N. Petersen (Røjle).*

Formanden: Jeg vil anse det for praktisk, at vi derefter går til punkt 6 på dagsordenen, som er:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om jordfordeling mellem landejendomme.

Valgt blev: *Alfred Kristensen, Chr. J. Hansen, Johannes Hansen, Carl M. Nielsen, N. P. Nielsen, Offersen, Wittrup, Bjerg, Bækgaard, Fuglsang, Nielsen-Man, Korsgaard, P. A. Poulsen, Schaumann og Oluf Johansen.*

Formanden: De under punkterne 2, 3 og 5 på dagsordenen opførte sager kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om grundstigningsskyld.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1745).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om ændring i lov

nr. 202 af 20. maj 1933 om grundstigningsskyld, således som dette lovforslag er vedtaget ved tredje behandling i det høje folketing.

I rigsdagssamlingen 1946—47 blev der i folketinget fremsat et forslag til lov om ændring i loven om grundstigningsskyld. Dette lovforslag blev ikke gennemført i rigsdagssamlingen 1946—47. I rigsdagssamlingen 1947—48 fremsattes lovforslaget påny i ændret skikkelse i folketinget, men heller ikke dette lovforslag nåede at blive gennemført.

I forhold til den nugældende lov om grundstigningsskyld indeholder det forslag, der hermed forelægges det høje ting, væsentlige ændringer på flere punkter.

Efter den nugældende lov svares grundstigningsskylden med 4 pct. årlig af halvdelen af den afgiftspligtige del af værdistigningen, hvilket jo er det samme som 2 pct. årlig af hele den afgiftspligtige stigning. Ifølge lovforslagets § 2 skal afgiften fremtidig svares med 4 pct. årlig af hele den afgiftspligtige del af værdistigningen.

Denne afgiftsforhøjelse skal dog ikke have tilbagevirkende kraft. Den får kun virkning på den grundværdistigning, der konstateres ved vurderinger efter årsomvurderingen pr. 1. oktober 1949, d. v. s., at der af den værdistigning, der forinden og senest ved nævnte årsomvurdering måtte være konstateret, vedblivende kun skal svares afgift med 4 pct. af halvdelen af stigningen, altså 2 pct. af hele stigningen. Mener en ejer, at hans grundværdi er for lavt ansat, vil han kunne begære ejendommen omvurderet ved årsomvurderingen pr. 1. oktober 1949, og de hidtidige regler kommer da til anvendelse på den grundværdistigning, der herved bliver konstateret. Dette bliver følgen af bestemmelserne i lovforslagets § 17.

En anden væsentlig ændring i forhold til den nugældende lov består deri, at der gennem reglerne i lovforslagets § 8 skabes sikkerhed for, at købere af faste ejendomme, på hvilke der ved køkets tid er grundværdistigning, får et nedslag i købesummen svarende til det grundstigningsbeløb, som køberen gennem grundstigningsskylden kommer til at forrente til det offentlige med 4 pct. årlig. Ved bestemmelserne i lovforslagets § 8 i forbindelse med reglerne om, at